

018 Románul Mărinka magyarul Margitka

Botezatu Viktória

Lej: Fábri Géza

Parlando

1

h⁵ h⁵ a⁵ a⁵ "Ro-má-nul Mă-rin-ka, Ma-gya-rul Mar-git - ka.

h⁵ a⁵ D

5

h⁵ a⁵ a⁵ h⁵

Száz ka - ta - nám kö - zül Mel-li - két sze-re - téd?

Napat-ë, vaj Hódat
Vaj Fényes Csillagat?"
"Napat és szeretëm,
Hódat és szeretëm.

„Anyám, édesanyám,
Üselye jól gondját,
Üselye jól gondját
S az én Mărinkámnak.”

"Románul Mărinka,
Magyarul Margitka,
Lelkëm, édes lyányom,
Azt megëngedëd-ë,

De Fényës Csillagat
Leginkább szeretëm."
"Azt és mondd még nekëm,
Hogy e mire mënën?"

„Nëkëm el kell mënni
Hadba hadakozni,
Jó hírt hazahozni,
Neki mëgmondani.”

Asztali vendégnek
Gyórtatartója légy?"
"Azt megëngedhetëm,
Ha ennyire lëttem."

"Ë Fényës Szép Nap és
Az én agg Apósom,
S ë szép Fényës Hód és
Az én agg Anyósom.

"Románul Mărinka,
Magyarul Margitka,
Lelkëm, édes lyányom,
Azt megëngedëd-ë,

Ő és csak bémene
Belső kamarába,
Ő és csak kivëvé,
Rég iusszos vásznát.

S ë szép Fényës Csillag
Az én szép Szeretõm.
Megmondám, megmondám,
Hogy ë mire mënën."

Azt megëngedëd-ë,
Favágó tókëm légy?"
"Mëg nem ëngedhetëm,
Mëgszakad ë szüvem."

S ë fejitül fogá,
Talpáig tekerë,
Fejinél meggyújtá
Talpáig égeté.

Csak kapun szóla mëg
Ë katona legény:
"Románul Mărinka,
Magyarul Margitka."

"Románul Mărinka,
Magyarul Margitka,
Lelkëm, édes lyányom,
Azt megëngedëd-ë,

"Anyám, édesanyám,
Virjad-ë, vaj még nem?
Virjad-ë, vaj még nem,
Mert mindjár(t) végem lész?"

„Nëkëm el kell mënëm
Hadba hadakozni,
Jó hírt hazahozni,
Nëkëd mëgmondani.”

Nyársba fëlhúzzalak,
Lángon piri(t)ssalak?"
"Mëg nem ëngedhetëm,
Mëgszakad ë szüvem."

"Virjad, lyányom, virjad,
Első kakasszóval.
Románul Mărinka,
Magyarul Margitka."

"Másodikszor mondom,
Lelkém édesanyám,
Virjad-ë, vaj még nem,
Mert mindjár végem lesz?"

"Virjad, lyányom, virjad,
Piros hajnal tetszik.
Románul Märinka,
Magyarul Margitka."

"Harmadikszor mondom,
Lelkém édesanyám,
Virjad-ë, vaj még nem,
Mert mindjár végem lesz?"

S akkor erre szóra
Ő és csak félvívé,
Ő és csak kivívé
Ë virágos ker(t)be.

Ë virágos ker(t)be
Rózsabokor ?lá,
Rózsabokor ?lá,
Mind egy porgolt csutkot.

Csak kapun szóamlék
s Ëz ő édes fia.
"Románul Märinka,
Magyarul Margitka."

Nyisd még ë kapudat,
Erejsz bé ingemet,
Me(r)t én hazajöttem,
Jó hírt hazahoztam.

Jó hírt hazahoztam,
Nekéd megmondanám."
"Állj még, fiam, állj még,
Mingyán béeresztlek."

"Nem kell, änyám, nem kell,
Hol ëz én Märinkám,
Hol ëz én Märinkám
Hogy maga nyissa ki."

"Elmënt, fiam elmënt
Ë rózsamezőbe
Rózsavirág szédni,
Bokrétába kötni.

Nekéd hazahojza,
Kalapodba rakja."
Ő és csak mégtére,
Ő és csak elmëne.

Ő és csak elmëne
Ë rózsamezőbe.
"Nyeriss, lovam, nyeriss!
Hol ëz én Märinkám?

Románul Märinka,
Magyarul Margitka."
"G?zdám, édes g?zdám,
Në fárassz ingemët.

Honn ë të Märinkád
Ë virágos ker(t)be!
Ë virágos ker(t)be,
Rózsabokor alatt."

Ő és csak mégtére,
Ő és hazamëne,
S ő és csak bémëne
Ë virágos kerbe.

Messzünët meglátá
Mind egy porgolt csutkot.
Ő és odamëne,
s Ë mellire bujék.

"Románul Märinka,
Magyarul Margitka,
Mëghóttál-ë vaj élsz
Rózsabokor alatt?"

"Élök, gënge rózsám,
De immá' végem lëtt."
S ő es csak félkele,
Ő es csak bémëne.

"Anyám, édesanyám,
Adja ide nekëm
Arany székcéskémët,
Arany бүтү késëm! "

Az ő édesanyja
Neki odaadá
Arany székcéskéjét,
Arany бүтү kését.

S ë mellibe ütë,
Szörnyü h?lált hala,
S őket csak elvivék,
S őket eltemették.

Ëgyiknek csánának
Fehér kő koporsót,
Másiknak csánának,
Feteke koporsót.

Ëgyiket temették
'Z óltár mellyé belül,
S másikat temették
'Z óltár mellyé kívül.

S onnat és kinöve
Két szép liliomszál.
Nőnek, növägetnek,
'Z ótárt mëghaladják.

'Z ótárt mëghaladják,
Ësszekapcsolkodnak.
Hiët ëz apjik bémën(t),
Szépen virágoztak.

Hét ëz annyjik bémënt,
Úgy leszomorodtak,
Úgy leszomorodtak,
Fő(l)dig elirvadtak.

Átkozott ëz apa,
Hétszërebb ëz anya,
Ki két virágszálat
Elválassza vala!